

168728

ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการใส่และไม่ใส่เครื่องดูดต่อกับท่อ ระบาย
ทรวงอกในผู้ป่วยบาดเจ็บทรวงอก

- ชื่อผู้วิจัย 1. นายรัฐพลี ภาคอรธร, พ.บ. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 02-2518932
2. นางสุกัญญา ศรีอัฐภาพร, พ.บ. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 02-2518932
3. นายกฤตยา กฤตยาภิรณ, พ.บ. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 02-2518932
4. นายสุวิทย์ ศรีอัฐภาพร, พ.บ. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 02-2518932

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภท กลุ่มวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประจำปี 2546-2548
จำนวนเงิน 560,000 บาท เริ่มทำการวิจัย (เดือน,ปี) 18 เมษายน 2546 ถึง 17 เมษายน 2548

การบาดเจ็บช่องอกเป็นปัญหาทางอุบัติเหตุที่สำคัญของประเทศไทย โดยที่การรักษาส่วนใหญ่สามารถใส่ได้โดยการใส่ท่อระบายทรวงอกซึ่งในต่างประเทศมีการใช้เครื่องดูดต่อกับท่อระบายในผู้ป่วยทุกราย แต่ในประเทศไทย ยังขาดแคลนทรัพยากรในหลาย ๆ ด้านในทางการแพทย์รวมทั้งเครื่องดูดจากการสังเกตของคณะผู้ทำวิจัยในการรักษาผู้ป่วยบาดเจ็บทรวงอกโดยไม่ใช้เครื่องดูดพบว่าผลการรักษาอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งยังไม่มีการสรุปหรือระบุให้ชัดเจนมาก่อน คณะผู้วิจัยจึงดำริทำงานวิจัยชิ้นนี้ขึ้นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการรักษาระหว่างการใส่และไม่ใส่เครื่องดูดในการรักษาการบาดเจ็บทรวงอกด้วยการใส่ท่อระบาย โดยการสุ่มแบ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ต่อท่อระบายกับเครื่องดูด และกลุ่มที่ 2 ไม่ต่อกับเครื่องดูด จากนั้นทำการรักษาตามมาตรฐาน จนกระทั่งผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล ระหว่าง มกราคม 2546 ถึง มกราคม 2548 มีผู้ป่วยเข้าร่วมการศึกษานี้ 215 คน อยู่ในกลุ่มที่ 1 จำนวน 107 คน และกลุ่มที่ 2 จำนวน 105 คน อายุเฉลี่ย 36.4 ปี ทั้ง 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มประชากรที่มีความคล้ายคลึงกันในด้านข้อมูลพื้นฐาน และการบาดเจ็บ พบว่า กลุ่มที่ 1 ที่ต่อท่อระบายกับเครื่องดูด มีภาวะแทรกซ้อนสูงกว่า กลุ่มที่ 2 ที่ไม่ได้ต่อเครื่องดูด (14.81% vs. 7.47%) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.14$) ในทางกลับกัน กลุ่มที่ 2 กลับใช้จำนวนวันที่ต้องใส่ท่อระบายสั้นกว่า (6.06 vs. 7.63 วัน, $P = 0.016$) และต้องใช้การเอกซเรย์น้อยครั้งกว่า (4.31 vs. 5.80 ครั้ง, $P < 0.01$) เมื่อเทียบกับ กลุ่มที่ 1 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสามารถสรุปได้ว่า การรักษาการบาดเจ็บทรวงอกด้วยการใส่ท่อระบายนั้น สามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องดูด เนื่องจากไม่ได้มีภาวะแทรกซ้อนเพิ่มขึ้น ตลอดจนผู้ป่วยใส่ท่อระบายน้อยวันกว่า และต้องการเอกซเรย์น้อยครั้งกว่า

Abstract

168728

Introduction

Most of chest trauma could be managed by tube thoracostomy (TT). In the era of optimal resource utilization, the use of suction connected to TT may not be always required.

Objective

The aim of this study was to determine the outcome in management of chest trauma by TT with or without suction.

Patients and methods

Data were collected prospectively in 215 chest trauma patients with simple pneumo/hemothorax treated by tube thoracostomy in King Chulalongkorn Memorial Hospital from January 2003- January 2005. All patients were randomized into 2 groups; group I had TT with suction and group II had TT without suction.

Results

Of 215 patients, there were 108 patients in group I and 107 patients in group II with mean age of 36.4 years. Both groups had comparable demographic data. Group I had longer duration of chest tube placement and hospital stay with needed more number of chest x-ray. Group I also had higher complication rate than group II (14.81% vs. 7.47%) which required more surgical intervention. But there was no statistic significance ($P=0.14$).

The duration of TT placement in group I was longer than group II (7.63 vs. 6.06 days) with P value = 0.016. The number of chest x-ray in group I was significantly more than group II (5.80 vs. 4.31 films, $P < 0.01$)

Conclusion

Simple pneumo/hemothorax following chest trauma could be managed safely by TT without suction providing. The non-suction group had more advantage on the duration or TT placement and less requirement of chest x-ray. This result may lead to reduce the expense for treatment with good outcome.